

Ողերատիվ հետախույզների կյանքից

Եթե ոստիկանությունն իր դաշտունական հաղորդագրությունների մեջ գրում է «օմերատիվ-հետախուզական ճիշոցառումների արդյունքում այսինչ քաղաքացին չի հայտնաբերվել», ես դա դատկերացնում եմ նոտավորապես այսպես. ոստիկանության մի դասակ դարանակալվում է փետրվողի տան մոտ եւ սղասում է, թե երբ է ան երեալու այդ տարածքում: Միաժամանակ երկու խորաթափանց դետեկտիվներ, ցանկալի է նեկը սղիտակամորթ, մյուսը՝ սեւամորթ, զգուշորեն դրույտում են տարբեր սրբարագրերում եւ ձանացի այլ վայրերում, թե՛ վերջին անգամ երբ եք դուք տեսել այդ անձնավորությանը: Եվ այլօ՛: Նետո՞ այդ բոլոր խճերը զայխ են իրենց դետի մոտ եւ գեկուցում են՝ «օբյեկտին հայտնաբերել չի հաջողվել»: Եթե նարդը [ընդ որում՝ ոչ ցածրահասակ] ամեն օր զնում է աշխատանքի եւ Վերադառնում է տուն, աղանձն՝ դարձ չեւ օմերատիվ-հետախուզական աշխատանքների իմաստը, երկրորդ՝ հասկանալի չէ, թե ինչու այդ աշխատանքները չեն դասակալվել հաշողությամբ: Խոսքը, ինչըլես հասկանում եք, «Հայկական ժամանակ» թերթի լրագրող Հայկ Գետրդանին հասկի է:

ՍԵԿ այլ դրվագ ոստիկանության հաղորդագրությունից: Հաստ «Մումօն» Թրանզուլյան՝ իրեն վրա-երթի ենթարկած վարորդը (այսինքն՝ Դայկը-Ա.Ա.) «կանգնեցրել է մերժանան, իշել, սղանացել ոստիկանություն կանչել, հետո անդատվել է իրեն («Մումօն» Թրանզուլյանին-Ա.Ա.), աղա Ըստել մերժան եւ իրեն անօգնական վիճակում թողնելով՝ դիմել է փախուստի»: Մի կրող թողնելով, որ Դայկը, ին կարծիքով, ընդունակ չէ անօգնական թողնել Ենթության մեջ գտնվող որեւէ ճարդու, դիմենք տրամաբանությանը: Ասացեք խնդրեմ, որտե՞ղ եք դուք տեսել, որ վրաերթ կատարած վարորդը, որը դատարանատվում է դեռքի վայրից փախուստի դիմել, դրանից առաջ կանգնեցնի մերժան եւ բացահայտելու իր պահը՝ որովհետ լուսանակ են:

Խայտվող ԻՐ անմը զիրոյցի բռնվի տուսածի հաւաք:

Տեղի սղության դատճառով չեն անդրադառնում ոստիկանության վարկածի այլ կասկածելի դրվագ-Եթիզ: Գործը, Եթեցեք ոուսերենից բառացի թարգմանության հաճար, կարված է սղիտակ թե-լեռով:

ԿՐԱՍ ԿԲՐԿՐԱՎՅԱՆ

ՀՅԴ-ն զբաղված է «քաղաքական PR-ով»

ՍՈՒՐՅԱՆԴԱԿ

ՄԵԾԱՆԱԾԱԿԱՆԸ ԻԱԿԱՏՈՒՄ Է ԻԱՎԱՍԱՐ ՄՐցԱԿՑՈՒԹՅԱՆԸ

Երեկ իր ասովիսուն «ԵվրաՅեպօլուն» հյաստանաց դատավիրակության ղեկավար, ՀՀ Աժ ՀՅԴ խճակցության դատավայրու Վահան Յովհաննիսյանը կարենութեց այս կառուցիչ քաղաքական հանձնածողովի հիմունը, որին հրավիրված է եղել Օստի ԵԱՀԿ/ԺՌՄՊ-ի դատավանատու Զույիս Մարտինը: «Նա հաստատեց, որ Յայաստանուն ընտրությունների ժամանակ միջազգային դիտորդների բավականին լուրջ ներկայություն է լինելու՝ ԵԽ, ԵԽԻԿ և ԵԱՀԿ, եւ որ նրանք աշխատելու են ընդհանուր թիմի գաղափարով: Ընդ որում, խոսելով խորհրդարանի համաձանական-մեծանանական ընտրակարգերի մասին՝ Մարտինը ասել է, թե դա յուրաքանչյուր երկիր Եթրին գործն է, բայց այս անօնա արեց միշտ շատ կարենու հյատարարություն: ասաց, որ առաջնահերթ է կուսակցությունների պատճենակցության հնարավորությունը, եւ այս ամենը, ինչը դրան խանգարում է, մետք է ԵԱՀԿ-ի օրենսգրքերուն փոխվի», - ասաց Յովհաննիսյանը՝ հավելելով, թե ակնհայտ է, որ ՀՀ-ուն մեծանանականի առկայությունը ընտրություններուն կուսակցությունների հավասար նորագործության վայրունին իւսաւում է:

Կարդացեք էջ 2:

Քրդաստանը՝ մինչեւ մայիս

«Մինչեւ ճայիս աշխարհի բարտեզը կվերաձեւվի, եւ կառաջանա Ծոր դեսություն՝ Բրդստան: 40 միինը բրդերը կունենան իրենց հայրենիքը՝ Քիրով ճայաբարդարով: Ու եթե միջ այս արեանտան դեսություններին թուրքական երսպանիայից ղափակ է Պարսկաստանը, իրաքը, իհճա դա կանի Ծորաստեղ Բրդստանը: Այս ծրագրի մի ճասպ ճախաղատրաստուն են Յայաստանուն: Արաքսի հարավային հատվածուն Թուրքիան եւ Աղդքչանը Պարսկաստանից կրոկեն Ասրդատրականը: Այսօր սրան խոշջնուուն է միայն ՇԴ-ի Ետրկայությունը Յայաստանուն», - «Ասավոտի» հետ գրուցուն կարծիք հայութեց ՍԴՀԿ անդամ Գորգոն Եղիազարյանը: Ըստ այդ, Երա կարծիքը՝ Արեանտորի իհճնական Ծորատակը հայաստանյան առաջիկան ընտրական գործներացներուն լինելու և «Արաքսի հայկական ափից Իվան Իվանովի ուսոր կտրելը՝ 50 տարվա դայնանգրով, եւ Արցախի հողերու բարութիւնն ասվեցնուք»:

Q10b | Ob3U

Տոնախմբություն
Ասօր, մ. 15.30-ին,
Արարատյան
Յայրածնական թեմը
հրավիրում է
«Սիրահանների այգի»՝
ճամանակցելու
լորսականությամբ:

Եպսուն

Երեան - 9 + 1, Շիրակ
- 21 - 3, Կոտայք - 17 -
3, Գեղարքունիք - 17 -
3, Լոռի - 16 - 2,
Տավուշ - 13 0,
Արագածոտն լեռներ -
21 - 3, Արագածոտն
Օսմանական.

- 10 + 1, Արարատ -
10 + 1,
Արմավիր - 10 + 1,
Վայոց Ձոր լեռներ
- 21 - 3, Վայոց Ձոր
Օսմանական. - 9 + 2,
Սյունիքի հովիտներ - 8
+ 2, Սյունիքի Օսմա-
լեռներ - 11 + 1,
Արցախ - 7 + 2

ԱՐՄԵՆ ՏԵԿՈՅԱՆ

469

ԳԻՐԵ ՏԱՎԱՐԵՐՈՐԴ

ԻՐԻԿԱՆԱԳՅՈՒՆ

Ղնայած եղ ամենօրյա իրիկնային
բաճբասաճբների հաշիվը Ղայկունին,
Շորիկը, Վարոն ու իմանականուն Օր-
թախն են փակոն, եղ բնավ չի Ծա-
նակուն թե՝ անվճարունակներս բացա-
կա ընկերներից բաճբասելուց դակաս
հանույր ենք ստանում, եւ որ ասուն են՝
վճարունակներն ու անվճարունակներս
բացականերից բաճբասելուց հավասա-
րապես ենք հանույր ստանում, եղ
բնավ չի Ծանակուն թե՝ ամեն իրիկուն
նստուն ու ժամերով բացականերից ենք
բաճբասուն, եւ շնայած հսկաղես
ամեն իրիկուն ենք բացականերից բաճ-
բասուն, եղ բնավ չի Ծանակուն թե՝
աճրող ժամանակ ենք բացականերից
բաճբասուն, որովհետո «Օրթախն & ըն-
կերներ» եղ իրիկնային կառույցի զիսա-
վոր ու իմանական թեժան միշտ է բա-
ղարականությունն է եղել, հետո նոր՝
արվեստն ու սողորտը, եւ դրանցից հե-
տո նոր միայն՝ բացականերից բաճբա-
սանքը, եւ շնայած եւ դաիին եւ հեր-
թականությամբ դասակարգեցի ու հա-
մակարգեցի, ցանկության դեղորուն
միշտ հակառակը կարող է անել. այ-
սինքն, կարող է ասել թե՝ ավելի հա-
ճախ ու ավելի շատ մեր բացակա ըն-
կերներից ենք ասուն ու խոսուն, քան՝
արվեստից, սողորտից եւ նոյնին բա-
ղարականությունից, բայց եղոյն շեն
ասուն ոչ միայն են դաստճանով, որ ին
ու իրիկնային սեղանակիցներին ճասին
ավելի վաստ շնուածեք, այլև ու իմանա-
կանուն էն դատճանով, որ մենք իրիկ-
նային ու սրճարանային մեր ժամա-
նակն իսկաղես սողորտին, արվեստին
ու բաղարականությանն ավելի վիրով
ենք հատկացնուն ու տրամադրուն,
քան՝ մեր բացակա ընկերներին առնչ-
վոր բաճբասաճբներին՝ ոչ թե էն
դատճանով, որ բացակա ընկերներից
բաճբասելուց դակաս հանույր ենք
ստանուն, քան՝ համաշխարհային
սողորտի, արվեստի ու բաղարականու-
թյան հարցերը շոշափելուց ընդհակա-
ռակը. իշշոյն ցանկացած առողջ մի-
ջավայր, մեր եւ իրիկնային ամենօրյա

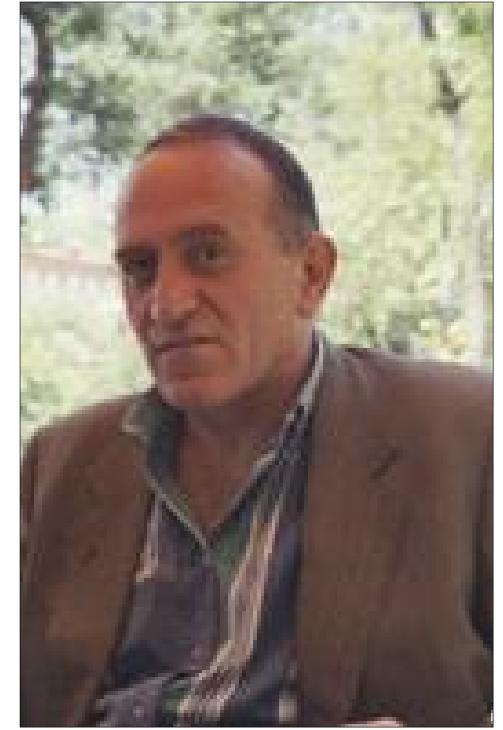
միջավայրը է և օսխաղատվությունը բացակա ընկերներին առնչվող բաժ քասանդներին տալիս, բայց բանի որ մեր բացակա ընկերներին մեջ արվես տի, քաղաքականության և Շոյշին մարզաշնարին Շերկայացուցիշներ ճշ տալես կան, մենք Օդրախի դեկավա ռությանք ու առաջնորդությանք հիմնա կանուն ու մեծանասանք քաղաքակա ռության, արվեստի ու սորությ ի հարցեր ենք քննարկում. այսինքն, արվեստի, քաղաքականության և Շոյշին սորությի հարցեր քննարկելով՝ մենք մեզ ամենենին շենք գրկում բացակա ընկերներին բանքասելու եղ, ուրեմն, գերա գույն հանույթից ու բավականությունից, եւ և բացատրությունից հետո արդեն ի վիճակի եր դաստիքացնել՝ հնշղի սկզբ ստանուն Սադրյան Արշակի բացակայությանք քաղաքա կան ու մանավանդ Շերքաղաքական հարցեր շոշափելիս, եւ արվեստի ու մանավանդ գրականության հարցերն էն են ամենայն հանույթով շոշափվում, որովհետեւ և բնագավառուն էն Զա վախյանը, Սեթը, Անահիան ու ձեր խն արի ծառան կան, եւ բանի որ հայրե նի գրողներս միմյանց Շերկայությունն ավելի ծանր ենք տանում, բան՝ ճշգ դիս գիտությունների ու մանավանդ ընդունելության ընկույթունների մասնա գետները, Ծածս շորսից առնվազն եր կուսն Օդրախի միջավայրից բացակա յուն են. այսինքն, շնայած արվեստի ու գրականության Շերկայացուցիշները հիմնականուն և շորսս ունենա պար շեղած մամանակ արվեստից ու հիմնականուն գրականությունից ենք խոսում, որովհետեւ արվեստն ու մա նավանդ գրականությունն էն ոլորտներն են, որոնցից Օդրախն ու ճշգ դիս գիտությունների ճյուս Շերկայացուցիշները բացարձակալես շեն խուսանա վում՝ հնշղես որ ցանկացած հայ ըն թերող ու մանավանդ շընթերող շի խուսափում գրական բազմազան ու բազմաբարդ հարցեր քննարկել ցան կացած գրականագետն ու մանավանդ գրողի հետ, ընդ որում ցանկացած գրողի ու գրականագետն ի հետ ցանկացած գրողի ստեղծագործության շուրջ բանավիճելով՝ ցանկացած գրականա գետն ու մանավանդ գրողի կարող են նեղը գցել ու անհարմար վիճակների մեջ դնել, եւ հատկալես ձեր խնարի ծառան է իրիկուներն եղ վիճակներուն հայտնվում. երբ իրենց նետած կտերը միանտաքար ընդունում ու հետները գրական ու բանաստեղծական թեմաների մեջ են կուլուն. հնա եւուն են

Ասանագիտաբար բգիկ-բգիկ անում, որ գնում ու ահազին մաճանակ «Տրիում-Ֆի» ու լամպի սրբարանի կողմերը շեն հայտնվում, եւ հասլկաղես լամպի բացօթյա սրբարանի կողմ շեն թերվում, որովհետեւ, շնայած Օրթախն ու մյուս ները ճշգրիտ գիտությունների ներկայացնությամբ կարող են միայն վերջերս են գլխի ընկել, որ լամպի բացօթյա սրբարանում սուրբն ու սովորական խմելու ջրերը ճոտապորապես երկու անգամ էտան են, քան «Տրիումֆում», եւ տղերքի ու մաճավանդ Օրթախի բախտից երկու հազար տասը թվականի տասնան ամառը դեռևս տարերի մեջ է, եւ օդերեւութաբառները շափազանց տարք ու անանձու աշուն են խոստանում. այսինքն, տղերը ու բոլորը եւս մի քանի ամիս միանգամայն հանգիստ խոնով կարող են վայելել Յալկունու, Վարոյի, Շորիկի եւ հիմնականում Օրթախի ամենօրյա իրիկնային դատիկները, քայլ եւ ասած ամենեին չի նշանակում թե՛ ես էն եւ կես գնով սուրբները ու սովորական խմելու ջրերը հանգիստ խոնով վայելելու, որովհետեւ եղ ամենը հանգիստ խոնով վայելելու համար հարկավոր է, որ նախ խիդեն հանգիստ լինի, քայլ վերջին շրջանում Զավախյանի ու Անահիայի բացակայության դայնանցներում իմ խիդեն չի կարող հանգիստ լինել, որովհետեւ եւ երկուսի բացակայության դայնանցներում ստիտված են լինում տղերի գրական ու գրականագիտական բոլոր հարվածներն ինձ վրա վերցնել, քայլ եւ ասած ամենեին չի նշանակում թե՛ ես Զավախյանի ու Անահիայի հանախ են եղ հանաղագօրյա իրիկնային սեղաններին ներկա գտնվում, եւ եթե Զավախյանի ու մաճավանդ Անահիայի ավելի հանախ են իրիկնային եղ հանաղագօրյա հավաքներին անդրադառնում, դրա դատինանց ընդամենը են է, որ ես ինքնակենսագրական ու անվերջանալի եւ վերս առաջ տաճելով՝ դարտավոր են իմ կյանքի բոլոր եւաղանդերին ու բնագավառներին անդրադառնուլ, իսկ որ «Պաղլավոկն» ու հարակի տարածքը կյանքի մի ուրույն դրորոց, հաճախարան ու բնագավառ է, իրիկնային իմ կյանքի բոլոր սեղանակիցները աներկայորեն կիաստատեն, ու ես ասած հավասարապես վերաբերում են խորհրդային ու հետխորհրդային «Պաղլավոկներին», եւ շնայած առաջինց ծշտաղես էլ կախման մեջ, եւ երկրորդից էլ են ժամանակ առ ժամանակ կախման մեջ հայտնվում իրիկնական Զավախյանի ու Անահիայի հառաբեռական բառակայութան դատ-

ճառով, եւ շնայած Զավախյանը «Կետիկնոցի» սեղոնին ավելի հազվադեմ է Օրթախի իրիկնային սեղաններին հայտնվում, եր ամենենին չի նշանակում թե ինքն ինձնից դաշտական կախում ունի եղանակագործությունը և ամենամեծ անառաջ սեղոնին ինձնից ավելի հազվադեմ է հայտնվում Օրթախի հեղինակային ու հեղինակավոր սեղաններին, դրա դատան են եւ, որ Զավախյանը եւ կյանքուն ու եւ բաղադրուն լիբը այլ սեղաններ եւ ունի, եւ այլ սեղաններ ասելով՝ ոչ թե Վերնիսաժի ու Ուկու շուկայի իր սեղանները նկատի ունեն, այլ բացառապես իրիկնային ու սրբարանային եւ սեղանները, որոնք ճեղ կյանքուն ու ճեղ բաղադրուն գոյություն ունեն անկախ ճեղ ու նոյնին կամքի Օրթախ Արքոյի կամքից, եւ, ի տարբերություն ինը ու ճյուս Օրթախսկիցների, Զավախյանը չի կարող եւ իրավունք եւ շունի Օրթախի իրիկնային սեղանով բավարարվել ու սահմանափակվել, որովհետեւ ինքը հավասարացնելու ու գուգահետաքար դիսի Ծերկա գտնվի եւ կարգի բոլոր իրիկնային սեղաններին, որովեսքի իր ամենավերջին դատանվածքի ճասին ազգի ու ճանավանդ ճտավորականության կարծիք իմանա, եւ հատկացնես ու ճանավանդ՝ Լիդոյի՝ կարծիքը, որովհետեւ Օրթախի ու բոլորի սեղաններից անկախ ու եւ սեղաններին գուգահեն՝ Լիդոն է ի՞ր սեղանը ունի, եւ շնայած, ի տարբերություն Օրթախի, իր սեղանի հաշիվը հազվադեմ է ինքնուրույնաբար փակում, հաշիվը փակողները ճանանակ առ ճանանակ գտնվում են՝ ի հեճուկս շուգողների, որովհետեւ Լիդոն վճարունակ չինենով՝ Օրթախի դեմ լիդերության հատկանիշները ու արձանիքները ունի, եւ դրանցից առաջինն ու ամենակարենուն իր հանրագիտարանային ու ճանավանդ ու հանրագիտարանային ինքնուրույնը է, եւ եթե որեւէ իրադարձության կամ որեւէ անձի կադակությանը որեւէ հարց է առաջանան, վերջնական խոսք Լիդոյին է վերադասիվում, որովհետեւ Լիդոն ոչ ճիայն քարբյուրոյի անդամների, քաղաքական եւ գիտության ու արվեստի գործիչների կենսագրությունները անգիր գիտի, այլեւ շատերին հետաքրքրող այլեւայլ բաներ՝ հայտնի ու անհայտ քաղաքական ու դետական գործիշների, հայտնի եւ անհայտ արվեստագետների, գիտնականների ու ճարգիկների վերաբերյալ, եւ Լիդոյի իմաստության ու գիտության առաջ նոյն

Կենտկոնում ընդամենը հրահանգիչ աշխատելով՝ ճիշճամայն ընդդիմադիր է եղել Կոմկուսի հիմնական ու ըցունված գծին, եւ դույն անօնավորությունը հանրագիտարանում տեղ չհ գտել ոչ թե են ղատճառով, որ Կենտկոնի հրահանգիչը եղել ընդհանրապես դուրս են ճնացել հանրագիտարանից, այլ են ղատճառով, որ տվյալ անօնավորությունը սկզբունքորեն Կենտկոնի ընդունված ու հիմնական գծին են լինելով՝ աճրոջ կյանքում հրահանգիչ է ճնացել. հակառակ դեմքում դույն անձնավորությունը դույն Կենտկոնի բաժնի վարիչ, քաղտուղար եւ, հնչու չե, Ծովական առաջին քարտուղար է կյանքար, եւ հիմա նստե՞ս՝ առանց կոնկրետ աշունների են խոսում ոչ ճիշճ են ղատճառով, որ Լիոնի հմացությունն ու ճանավանդ հիշողությունը շունեն, այլև են ղատճառով, որ Լիոնի հմացությունն ու հիշողությունը շունենալով՝ հազվադեմ են ներկա գտնվում Լիոնի սրբարանային եւ հիմնականում սրբարանամերդ շրջիկ դասընթացներին, որովհետեւ Լիոնն ու իր հիմնական ունկնդիրները, ի տարբերություն Օրթախի ու օրթախակիցների, համաշխարհային ու ազգային հարցերը հիմնականում քայլենք են քննարկում ու լուծում, եւ վերջին շրջանում ճախ ուղիղ ղարբերական ճգողութերն ինձ ղարբերաբար զրկում են համաշխարհային ու ազգային հարցերը Լիոնի ու իր ունկնդիրների հետ քննարկելու ու լուծելու հնարավորություննեց, բայց տասածս ամենենին չի Ծաշակուն թե՝ Օրթախի հիմնային սեղաններին ճշտառեն ու ամեն օ են ներկա, այլ ուղամենը նշանակուն է, որ եթե երեններենն բուրմեթերականներից բացակայում են, եւ կարճատես ղարբերի Օրթախի ուղամենց հետ են եթե ոչ «Տրիումֆում» ու ափամերդ սրբարանում, որենն բաղաքից դուրս որեւէ այլ՝ առավել տեսարժան ու առավել թանկանց մի տեղ, որովհետեւ վերջերս Օրթախին ու սեղանակիցներին հորդորելով հանողել են, որ բնության գրկում ճարդու ախորդակն ավելի է բացվում՝ հատկապես բացականական բամբասելու առումով, ճանավանդ որենին ու լինակի սրբարանում բացականներից բամբասելեն ամենենին է անվտանգ չի, եւ հատկապես անհարմարության տեսակետից է վտանգավոր, որովհետեւ «Տրիումֆում» կամ լինակի սրբարանում որեւէ բացակա ընկերոջ բամբասելին՝ միշտ ոլոտի ղատրաստ լինեն եւ բացակա ընկերոջ անսղասելի ու հանկարծակի հայտնվելուն, եւ շնայած եղուիք ամեն օր շղատահող դեմքեր են, այդուհանդերձ, բարոյականության ու եթիկայի նորմերը ղահանջուն են, որ եւ տեսակ անակնակներին ոչ ճիշճ բամբասող ղատրաստ լինի, այլև՝ բամբասվողը, եւ եթե որեւէ բացակա ընկերոջ բամբասնան ղահին կոնկրետ եւ բացական հանկարծակի ու անսղասելի հայտնվուն է անձանք քո գլխավերեւում, եւ հանկարծակի ու անսղասելի հայտնվածին ոչ թե որի շրմեդորեն մոլորակ բարեւս, այլ եւ հանկարծակի ու անսղասելի հայտնվածին հեց տեղում ու հեց հայտնության ղահին ոլոտի լեղիսի տիհան մի բան ասես, որ նոյնիսկ մտքով է շանցնի թե՝ նախքան իր հանկարծակի ու անսղասելի հայտնվելն է եւ իր հասցեին եւ տեսակ վատ ու տիհան բաներ ասել ու խոսել, բայց տասածս ընդամենը վերաբերում է ԵՇ բացակա դեմքերին, երբ բամբասողներից ամենակտիվը ես եղած լինում, եւ բամբասվողն է անձանք քո գլխին է եկած ու կանգնած լինում, եւ եղուիս դեմքերը հանելիորեն թիշ են՝ ճանավանդ ին ղրակնիկայում, որովհետեւ, հնչքան է մյուսներից ավելի բամբասեր լինեն, մյուսներից զգալիորեն

տակաս եմ մերոնց եր իրիկնայիշ սեղաններին ներկա գտնվում՝ բութմելքրդական, ստեղծագործական եւ այլ հարգելի դատանակներով, եւ եթե եղողի տիհան վիճակում երթեն հայտնվում է եմ, Ըկարագրածին դես ճարդկորեն ճողողրում եմ եղողիս տիհան ու աղարձար վիճակից, քայլ ամենաաղարձարն են դեմքերն են, երբ ինքս ոչ թե բամբասողի դերում եմ գտնվում, այլ՝ բամբասվողի, եւ երբ երթեն Տերյանի բութմելքրդականից ճողողրելիով ճոտենում եմ տղերքի սեղանին ու ճարդկությանը դեռևս անհայտ հնշ-որոշ զգայարանով զգում եմ, որ տղերքի եղողի տակի բամբասանըն անձանք ինձ է վերաբերում, ես ին բամբասվելու ու իիմանական բամբասողին անխսալ ու անվերել գուշակելով՝ ոչ թե զայս ու իիմանական բամբասողի գլխին եմ կանգնում, այլ ընդհանուր բարեւելով զնում ու սրբարանի ամենահեռավոր անկյունից եմ ինձ համար աթոռ բերում, որդեսզի իիմանական բամբասողը անհամար վիճակից դլստալու ժամանակ ու ինարավիրություն ունենա, եւ շնայած ես բաներն սրբան երկարարակ ու սրբան մանրանաս եմ Ըկարագրում, բնավ չի նշանակում թե՝ եղողիս անհարմար վիճակի մեջ նյուներից քիչ եմ հայտնվում, որովհետեւ հազվադեմ եմ հաջողացնում ուսում բութմելքրդականներից կողեւ, եւ նվաստիս հետ կաղված բամբասանից թենան էլ է ի իիմանականում եղ. այսինքն, տղերքն ին բացակայությամբ ին ճասին ճնածելով ու ին ճասին խստելով՝ ոչ մի կերպ չեն կարողանում հասկանալ՝ ինչո՞ւ ամեն իրիկուն ներկա չեն իրենց եւ հանաղագօրյա սեղաններին, եւ ինձ եղ հարցը ճշտադես տալով են ճշտադես իրանցից որոշակի ու սղանիշ դատասխան շստանալով՝ ին բացակայության դայնաններում է են եղ հարցը ճշտադես օրակարգում դահում, եւ շնայած ճշտադես իրենց հուզողու եղ հարցի դատասխանը իրանցից երբեւ չեն ստանում, եղ հարցը շափանց հստակ դատասխան ունի, այն է ես ի վիճակի չեն միեւնոյն դահուներկա գտնվել բութմելքրդականում ու Օրթախի սեղանին, եւ շնայած եղ հարցի դատասխանն սրբան դարզ ու սրբան հասարակ է, հազար ու մի կենցադային ու ճաթենատիկական խնդիրներ լուծած տղերքը ոչ մի կերպ չեն կարողանում եղ հարցի եւ դատասխանը իրանուրույնաբար ստանալ, եւ ամենադամանը եց եղ, որ Ախալքալաքի Ռաֆոն առանց եղ հարցի դատասխանը ստանալու՝ անցյալ տարի ընդմիշտ հեռացավ կյանքից ու մեզանից, ու մինչ ես ամենի ճասին եստես երկարարակ խոսում ու գրում եմ, Սեթն է ճշտնչենադես հեռացալ ճնանադես եղ հարցի դատասխանը շստանալով, եւ Սեթի բացակայության դայնաններում Օրթախի իրիկնային սեղաններին ին բացակայությունը ավելի ու ավելի է զգացվում, որովհետեւ են գլխից ընդունված ավանդույթը է, որ Օրթախի սեղանին արձակագիր կամ վատագույն դեմքում բանաստեղծ դիստի նստած լինի, որդեսզի իրենց անձանք արձակագրին ու անձանք բանաստեղծին գրական ու գրականագիտական դասեր տալու հանրավորություն ունենան, եւ քանի որ ինձ հավասարադես արձակագրին ու բանաստեղծ են հաճարում, ին ներկայությունն ավելի են կարեւորում ճանավանդ Սեթի հավերժական բացակայության դայնաններում, եւ եթե Սեթի ճշտնչենական բացակայության հանգամանքին գումարեն հատ Զավախյանի տասնյակ ու հայուրավոր բացակայությունները, ծեզ համար էլ հասկանալի կդառնա՝ ինչո՞ւ են Օրթախին ու

սեղանակից Ենքն ին բացակայությունն է եղան ծանր տանում եւ ին կարիքն էղան ուժեղ զգում, եւ շնայած Զավախյանի կարիքն է են զգում, այդուհանդերձ, ին կարիքն ավելի են զգում՝ ոչ թե էն դատնառով, որ ես հավասարացես արձակագիր ու բանաստեղն են, եւ ոչ է էն դատնառով, որ Զավախյանին ինձնից դակաս գրող կամ ինձնից դակաս բաճբասող են հաճարում, այլ իիմնականում են դատնառով, որ ինձ ավելի հուսալի ու ավելի վստահելի բաճբասող են հաճարում, այսինքն՝ եղ ասդարեզում անհաճենատ արհեստավարժ, եւ Զավախյանի համեմատ ին արհեստավարժությունը կայանում է Ծրանում, որ ես, բաճբասանքի ինաստն ու Եշանակությունը կարեւորելով հանդերձ, նաեւ բաճբասանքի զգոված օրենքներին են լուրջ Եշանակություն ու կարեւորություն տալիս, եւ, որ ամենակարեւորն է, ես, ի տարբերություն Զավախյանի, լավագույնս են դափնական բաճբասանքի եղ, ուրեմն, զգոված օրենքները, որոնցից կարեւորագույնն էն է, որ երբեք ու ոչ մի դեմքում չշրիսի բաճբասանքը հասցնես բաճբասվողին, ու եղ ինաստով Օրթավիսի ու բոլորի հաճար շափազնց հուսալի դարտնյոր են, ընդ որում՝ ոչ միայն Զավախյանի համեմատ, իսկ ինչ վերաբերում է անձանք արձակագիր ու արձակավաճան Լեռն Զավախյանին, ինքն Օրթավիսնցից ազատ իր ժամանակը ոչ թե բոլորելու կամ անձանակ է նսխում, այլ իիմնականում Լիդոյենց հետ, եւ Զավախյանն Օրթավիսնցից ազատ իր ժամանակը Լիդոյենց Ըվիրելով՝ զուգահեռաբար նաեւ «Կետիկնոցի» իրիկնային սեղաններին է ներկա գտնվում, որովհետեւ իր իիմնական ընթերցողներն իրիկունները «Կետիկնոցում» են նստում, եւ իր իիմնական ընթերցողներն Աստծո ամեն իրիկուն Զավախյանի ներկայությամբ կրկնվելով՝ վերստին ու նորից ասում ու խոստովանում են, որ Զավախյանն է մեր ժամանակի լավագույն գրողն ու արձակագիրը, եւ վատագույն դեմքում Շանթը ու մի բանիս ին անունն է են ավելացնում, եւ Զավախյանն Աստծո ամեն իրիկուն Լիդոյենցից մի կարճ ժամանակով դրվում եւ «Կետիկնոցում» դարձյալ ու վերստին հաճովվում է, որ, այնուամենայնիվ, ինքն է մեր ժամանակի մեծագույն գրողն ու արձակագիրը, եւ Շանթի, Աշոտի ու էի մի բանիս ներկայության դեմքում իր անվան կողքին նաեւ նվաստիս անունը մեծահոգաբար իր հանդուրժելով՝ դարձյալ ու վերստին վերադառնում է Լիդոյենց:

Ըարունակությունը՝ իաջորդ շաբաթ

Ն որ էի հինգ տարեկան,
երբ Ստանքով զնացած
տասու վերադառնալոց
հետո շատ տխոր ու կոտրված
էր: Ես չեմ հասկանում տխրու-
թյունը, կոտրված լինելը: Փոքր
էի: Սակայն միշտ ժղոտերս
տատիկիս երեսի ստվերը յուրա-
հասուկ էր: Մորն էր կորցրել: Մի
տարի հետո՝ արձակուրդների
ժամանակ, զնացինը Ստանքով,
Ելուփում գտնվող [թաղանա
Ստանքուլում ծնյա. թարգման-
չի] այդ վիթխարի տան ուստշ-
գամբից նայեցինը Ուկե Եղջյու-
րի ծոցին: Քետո զնացինը միա-
սին ու լացեցինը գերեզմա-
նատանը, որի դռներին այսօր
գրված է՝ «Ամեն կենդանի եւկ
մի օր առնելոյ է մահվան համը»:
Ես զգիտեի, թե ինչու են լայ լի-
նում, նա լացում էր, ես էլ էի լա-
լիս: Քետո տարիներ անցան, ես
ճեծացա, կրկին զնացինը
Ստանքով: Երբ կրկին Ելուփի
տան ուստշգամբում նստած
էինք, տատիկս ցույց տվեց ճեր
ճեծ այգու հետեւում գտնվող մի
ավելի ճեծ այգի ու ասաց. «Սա
Նանչոյի հողամասն է, որ տվել
է ուստիարքարանին»:

Սի օր ՆաՇոն, որի այգուց
սպիզ էին թողրել, հետևերից
բղավել է «ավանակ»: Մրա վրա
բորբոքված մեծ տասու դուրս է
եկել ու տատիկիս համար ահ-
հասկանալի ճի լեզվով ինչ-որ
բաներ է ասել: Բարկացած վե-
րադառնալով՝ արգելել է տատիկս
ու Ծրա եղբայրներին ընկերու-
թյուն անել ՆաՇոյի երեխաների
հետ:

Այդ սալորենի խնդիրը այդ-
մեն չի մնացել, ունեացել է:
Պարզվում է, որ Նանցոն Օրանց
հայերենով «ավանակ» է ասել,
մեծ տասու դրա վրա է բարկա-
ցել: Տարօրինակն այստեղ հայե-
րենը էր, որ մեծ տասու ջրի
զաման հասկացել էր, ու Շոյշիսկ
լեզվի գիտելիքը Օրանց բավարա-
րել էր հարճակվել Նանցոյի վրա:
Իրենց մոր «պավուրերենի» վրա
զարմացած տասու ու շորս եղ-
բայրենը որոշ մանանակ ազ-
գակից էին համարում իրենց
մոլու հայ ոնկերերին...

Կամակըրությունից միշտ 96
տարեկան ծխախոտից շրա-
ծարված, ճեկ ու ոլթուն հասա-
կով, բարոր տես բարակ ճեծ
տատիկիս ոչ դաշտոնական
կյանքը դաշտոնական դատնու-
թյան հաճար ճուահոգության
առիթ է:

Վահի Խլաթ շրջանում ծնված
այս թղթուիհն մեծացել է որդես

ԿիԵՆՈՒ գաղտնի բվեարկությամբ

Մարտի 18-ին հայկական կիբողատնության
մեջ առաջին անգամ անցկացվելիք Ազգային կի-
նոյի ճրացնակարաշխությունը կամփոփի անկախ-
ույաստանի առաջին 20 տարիների կիբողա-
տադրանքը: Մրցանակարաշխությանը Գերկա-
յացվել է շուրջ 102 լիածներած, կարճամետ-
րած, անհմացին եւ վավերագրական Փիլմ: Մր-
ցանակները կշնորհվեն 12 անվանակարգերում,
այդ թվում՝ լավագույն գեղարվեստական Փիլմ,
լավագույն ռեժիսոր, լավագույն օտերաստոր, լա-
վագույն սցենարի հեղինակ, լավագույն Շկրիշ,
լավագույն կոմոդիֆիսոր, լավագույն դերասանու-
իի, լավագույն դերասան, լավագույն կարճամետ-
րած Փիլմ, լավագույն վավերագրական Փիլմ, լավագույն անհմացին Փիլմ, լավագույն դերյուտ:
Երեկ կայացած գաղտնի քվեարկության առաջին
փուլում յուրաքանչյուր անվանակարգի հաճար-
ելուրի կողմից ընտրվեց 2-3 Փիլմ: Իսկ երկրորդ
փուլում կորոշվեն ճրացնակալիկոները: Ինչուսև
նշեց մյուրիի անդամ, արվեստաբան Նարեկ
Թովմայանը, ազգային կինոյի նոցանակարաշ-

խությունն աճշափ կարելող հախածենություն է
եւ դահանջում է մեծ դատավախանաւություն։
Բոլոր ֆիլմերը դիտած արվեստաբան կարծի-
քով՝ կան հաջողված եւ շիացողված աշխա-
տանքներ։ «Մեր հեռուստահետությունները թիշ-
ուշադրություն են դարձել հայկական ֆիլմերին,
գերիշխում են ավելի դողովայր ֆիլմերը, միշ-
դեռ հայկական կինոն տեսող է հասանելի լինի
հայ հասարակությանը»։ Ժորիի մեկ այլ անհամ-
ունքնությունը Հովհան Քախվերդյանը նշեց, որ Երևա-
յացվող ֆիլմերի առավելությունը դրանց քանակը
է, իսկ բացառողում ունենալով համարեց դրանա-
տուրզիայի դաշտավաք։ «Ետանուն եւ ունենալու եւ-
ներասանն շնորհը, բայց չկա կազմակերպված
Ծովություն։ Ընդհանուր առնամբ՝ աշքի ընկնող ֆիլմի
լայնանություն կանոնավոր է»։

Կարծես թե չեն հանդիպե՞ք»:
Մոցանակարաշխությանը, բայց իիմնական
անվանակարգերից, կշնորհվի նաև չորս հա-
տուկ ճրցանակ՝ հայկական կինոյի զարգացման
գործում ունեցած ավանդի համար:

շտոնական
մը...
ու իր շորս եղբայրները
ճաման ինացել են սպորի
-Դիարբեքիր գաղթով
դաշտոնական կյանքը
ճանովում են...

Գերին բենեցին ու ընկան ան-
հայս վերջնակետով ճանաղար-
հորդության...

Այս ամենից շատ շանցած՝ հո-
ղը թույնի ննան բարձրացնողնե-
րը կերպարձամ՝ գնացածների
տները, թողած իրերը ապրան-
քագրելով ու ճեկ էլ թողած
դարտիքը հավաքելու: Թողած
դարտիքի մեջ կար նաև «զյա-
վորի ծնունդներին» դաստիա-
րած մեծ տատիկիս ընտանիքի
հաշիվը: Հայերին թաքցրած
ախոններն այրեցին, ճառանները
քանդեցին, ջրհորներ արյուն հո-
սեց:

Այս անգամ անհայտ վերջնականություն նանալպարհորդություն ընկերությունը մեծ տատիկիս ու օրա ընտանիքին էր: Ենադադարիության հետո սկզբունք նախ հայրը, մի քիչ հետո է ճայր ճահացան: Դիմութերիայի, դիմութերիայի մաճանակն էր:

Ընդամենը երեք հոգով կարողաց հասնել Դիաքրեփիր: Մեծ տատիկիս ճնացել է ին ճիայի թաքցրած մի քանի կտոր ովկին, արծաթ զոտին, մեկ երկու զնանեկան ճասունք, բույրն ու եղբայրը: Եղբոր՝ բանակուն ծառայելու ճամանակն էր եկել, և զանազան առաջարկեր պատճենագործվուին:

ու զինվորագրելու հաճար եկած
սղան մէկ եղբորը նայեց, մէկ է
գեյցերին, որ դառնալու էր ին
մէծ տատր: Մինչ եղբայրը
զնաց կրվելու Սատույան Արարին
այս անաղատները, գեյցերին
զնաց Ստանքուլ որդես Շերտեթի
կից:

Ծերեթը, ով բանակի արկածախոնության էր զնացել, բահանակ ող Ծեղացել էր զինարքության համար նախատղող հրդիք ողոշել էր դաստիք իր ընտանիքին, վերադարձավ բարձրականակ, նորիկան, Ծեղացկոտ ու կամակոր նի աղջկա և նոր քրոջ հետ միասին: Այդ աղջիկը հետո իինց երեխա ունեցավ դարձավ տատիկ, աղա մեն-

Անք տառ:
Հի- Ստամբուլի հետ համարայ

Page 10 of 10

Սորից էշերին են աղավինուն
Անցած մեկ տարում Տափուշի ճարգու
կագրական տպյաներով՝ անցած տա-
1037, հիմա՝ 1059 էշ: Սահմանամե-
տարում էշերի թիվը անել է 11-ով, հիմ-
րի առաջ Բերդի տարածաշրջանի գյու-
սարքավորել՝ զազով լիցքավորելու համ-
դափոխություն, ավանակներու ավելորդ դա-
դամարանական այլու Ընելկայացուցիչն
տարածքից էշերի խճաքանակներ երբ իրենց
անասունները աղաղիկ են Վեցու-
թյանք, մի էշի դիմաց տրվում էր 25
զազի թանձնագույն ճարուկանց ստիմե-

Վրացական բեղնատարի վլթարից վիրավորված
Ենիշասառողին Երեւան Են տեղակիրեւի

Փետրվարի 1-ի երեկոյան Տավուշի ճանապարհով մասնակի գյուղի մոտ վրացական համարականից եթով բժնաւարձ սահելով՝ կցորդը բախվել է Կողոքի բնակչի «Ժիգուրն»։ Վարորդը և ուղենորը վճառվածքներ էին ստացել։ Նրանք տեղափոխվել էին Նոյենքերյանի հիվանդանոց։ Նոյենքերյանի բժշկական կենտրոնի տնօրին Աշոտ Գյողալյանն ասաց, որ վարորդը կրծքի շրջանում թթվել է ստացել։ Իսկ ուղենորի՝ Կողոքի 20-ամյա բնակիչ Յայկ Բարյայանի վիճակը զանահատվում է միշտ ծանրության։ Կասկածվեր կան, որ նա զանասուրկ կսուրված ունի։ Անհրաժեշտ գործիքային հետազոտության համար փետրվարի 3-ի կեսօնից Յայկ Բարյայանը Նոյենքերյանի հիվանդանոցի մերենայով տեղափոխվեց Երեւանի «Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչ» բժիշկական կենտրոն։

ԿԳ Հանհարաբն էլ ի թիվս այլ հարցերի, փաստեց, թե կոռուպցիոն ոիսկերը թժշկական հաճախարանում Ըվագել են: «Առավետք» Արմեն Աշոտյանին խնդրեց մեկնարանել, թե արդյոք կոռուպցիոն ոիսկերի Ըվազումը ղայճանավորում է Հայկին ուկատրի հեռանալով: Պարոն Աշոտյանն ասաց, որ դա Ըկատի չուներ. «Պետք չէ ասվածի տակ դեսեկտիվային ղատանություններ դիտարկել: Թժշկական հաճախա-

«Դավանանություն կլինի
Սուրբ Սարգսին դուրս մղելը»

Երեկ լուազողների հետ հանդիման ընթացքում ազգագրացն Յանոնից խոտայանը խստեց Սուրբ Սարգսի տոնից: Ներկայացնելով տոնի դատությունը՝ ազգագրացուոց Ծեց, որ Սուրբ Սարգսին Յայ առաքեալան եկեղեցու սիրելի, բայց միաձամանակ՝ բարդ կերպարներից է: Բանն այց է, որ ընդհանուր քիչստոնեալան աշխարհում ընդունված չէ տոնին նախորդող դահքը, որը միայն Առաքելական եկեղեցուն է ընդունված: Այս դատճառով Առաքելական եկեղեցուն դարեւ շարունակ մեղադրել են ընդհանուր եկեղեցուն դուրս սուրբ ունենալու մեջ: Յ. Խառատյանը Ծեց, որ Սուրբ Սարգսի կերպարը կառված է նաև տիեզերական երեսների հետ՝ բայց, ամորուն է խորհանում: Ուրաքափին է վերագրված նաև սիրոհարներին օգնելու և օճանդակելու կարողությունը: «Ժողովրդական ընկալումներուն նա միակն էր, որ երիտասարդների հիմներն էր կատարում հանդիսանալով սիրո բարեխոս»: ԱՇուրադանարկ Սուրբ Վալենտինի՛ն Յ. Խառատյանը դարձարած էց, որ Վերջինս սիրված կերպար է ընդհանուր քիչստոնեալան տոնների մեջ, որը մաճանակի ընթացքում դուրս է նույն Սուրբ Սարգսի հերինակությունը՝ շնորհիկ ժամանակակից ընկալման եւ ծիսակարգերի. «Սուրբ Սարգսի կերպարը, ճողացված լինելով, կարծես չի ոհնանում ճրացնելությանը, բայց եթե 1500 տարի դայրաբերով ըրակերպարը մեր մողովուրոր հասցեի է մեզ, ուրիշն մեր կողմից դավանանություն կինո օրան դուրս մղեք»:

Խոսելու աղջ ըլիթ ուտելու ավանդությունից ազգագրացուոց Ծեցու, որ դրանք մատասաստողները տարբերածանակներուն ենթի են թե այրիներ, թե ամուսնացած կանայք եւ թե կույսեր. «Այդ քազագանությունը շարունակական է, եւ յուրաքանչյուր ունի դատիքաստողների հարեւ մենական ունականությունը»:

Ե. ՍՈՒՐԵՆԻԱՆ

«Ա» ընթացքեմ ընկերության
գլխավոր տօնութեն
իգոր Կիմկոն եւ «Յա-
յաստանի ճանուկերին» հիմնադ-
րամի հիմնադիր եւ խորհրդի
ատենապետ Գարո Արքեզը
օրես ստորագրեցին փոխանա-
ձայնության հուշագիր երկա-
րատեւ համագործակցության
մասին։ Յանաձայնագրի շոշա-
նակուն «Արքեզել» ընկերությունը
կիմվաճակորի «Յայաստանի ճա-
նուկերին» հիմնադրամի կրթա-
կան, բնադրականական եւ սո-
ցիալական մի շարք ծրագրերի
հռուսանացում։

Հիմանական թվաքանիչը՝
2012 թվականի ընթացքում
«ԱրմենՏել» ընկերությունը (առ-
ուաճրահիշը Beeline) կազմակերպությունը համակարգչային
գրադիտության բարձրացնանն
ուղղված ծրագրերին, որոնք կի-
րականացվեն Արմավիրի և Կրա-
գանոստի մարզերի և գուղում:
Դասընթացների արդյունքում
ավելի քան 100 ուսուցիչներ ձեռք
կբերեն հիմնական համակարգ-
չային գիտելիքներ, կծանոթա-

Համալսարանն ու շախմատը դրույցում մեր բրենդը են

Կարծում է ԿԳ Շախարար Արմեն Աշոտյանը

የአዲስ ከአጭነትበት ተ ሂጥሮች የ
ደንብዎች ከአሁን የአጥቃለዋቹበት በ
የአካል ህጻናትነውያን, የፍርማ

- թյուները, հաշվետվողականություն... Ես քաղաքից է եմ այդ լուրերը յստմ, հասարակ ճարդ-

Դուքը պատճեն ե՞ւ մահից հետո կյանք կա

Այս եւ սրան հարող այլ հարցեր դարձել են վերջերս հրատարակված «Հոգեհանգստի խորհրդաբանություն» գրքի Ծովագը, որի հեղինակը Երևանի Սուրբ Մարիամ Աստվածածին եկեղեցու դուռի Արամ Դիլանյանն է: Գրքում անդրադարձ կա աշխարհի արարշագործության, սուրբ հրեշտակների դասերի եւ ընկած հրեշտակների գործեակերպի ճասին, ինչու նաև Ակել դատաստանի:

«Առավոտի» հետ զրոյցն Արած դղիբը ասաց, որ գիրքը ոչ թե միայն իր երեակայության դատուղն է, այլ հավաքված է Ընդհանրական եկեղեցու հոգեկիր Վարդապետների երկերից, ծաղկաբաղի սկզբունքով եւ աճքողովին Եերկայսցնուն է Հայ առաքելական սուրբ եկեղեցու Վարդապետությունը հանդերձայի Վերաբերյալ։ Մեր զրոյցակիցը Շշեց նաև, որ դարզության համար Ծովաթերը բեր-

[View all posts](#) | [View all categories](#)

Կիամագործակցեն «ԱրմԵԱՏԵԼՈ» ու «Հայաստանի մանուկներին» հիմնադրամ

ნამ ჩემთერნესტიონ აჯგასთენი თე
თერნესტიანულაკან ისაუირუცხერე ის-
უნდალაკან ფრედერიგაუინ იყ-
უავიდებულ ასავინგებელს;

տագործելու սկզբունքներին:

«Ազատենք շրջակա միջավայրը ողիկեթի և ենային տողրակներից» բնադրականական ծրագրի շրջանակում կարտադրվեն եւ կտարածվեն կտորե տողրակներ, որոնց օգտագործումը հնարավորություն կտա կրթատելու շրջակա միջավայրին ճեծ վճառ հասցնող ողիկեթի ենային տողրակների կիրառումը: Ավելին, այս ծրագրի շրջանակում լուծվում են ոչ միայն էկոլոգիական, այլ նաև սոցիալական հարցեր, քանի որ կտորե տողրակների

արտադրությունը ենթադրում
աշխատատեղերի ստեղծում գյու-

դական հաճայնեցներուն: «Արմե՛նՏե՛լ» ընկերությունն իր սոցիալական դատասխանատվության շղանակում զգտում է աջակցել Հայաստանի ճարգերուն կրթական, բնադրականական եւ սոցիալական խնդիրների լուծմանը: Մենք դաստիարակ ենք հաճագործակցել բոլոր այն կազմակերպությունների հետ, որոնք կներկայացնեն հստակ ծրագրեր այս ոլորությանք: Դանոված են, որ «Հայաստանի ճանուկներին» հիմնադրանի հետ հաճատեղ ճեք արդյունավետորեն կիրականացնենք Վերոնշյալ ծրագրերը:

ո՞ իրական օգնություն հասցե-
լով եւ ճարդկանց, եւ շրջակա մի-

շավայրին»,- նշեց «ԱրմենՏեխ» կողմանի տնօրեն Իգոր Կիլմուրց: «Հայաստանի ճանուկներին» հիմնադրամի հիմնադիր եւ խորհրդի առենադետ Գարո Արմենը հայտարարեց. «Մեզը հղարտ ենք հաճագործակցել «ԱրմենՏեխ» հետ, որը Ենեկայացնում է հեռահաղորդակցության ոլորտում հաճաշխարհային առաջատար առողջապահությունից մեկը: «Հայաստանի ճանուկներին» հիմնադրամը կառուցված է առողջ, բարգավաճ, ճշակութամբ աշխույժ միջավայր, որտեղ բոլոր երեխաներն ունեն հնարա-

զարգացման եւ աճի հաճար: Ի լրումն կրթական բաղադրիչի, «ԱրմենՏեխ» հետ մեր դաշինքը իր դրական Ծերգործությունը կունենա Եերկա և աղազա սերունդների վրա՝ Եթշաղենով Երեխաների և Ծանց ընտանիքների բարեկեցությունը հիշշեն ցոլթառես, այնուևս էլ շրջակա միջավայրի դահլաճության տեսանկյունից: Կտորն Վերաօգտագործվող տոռրակների կիրառունք գերծ կրահի բնույթունը դրիհերինային տոռրակներից եւ կը ճնդի ճարուր և առողջ շրջակա միջավայրի կարեւությունը, հիշշեն նաև կստեղծի նոր աշխատեղի մեր գյուղերի կանաց հաճար»:

ԱՎԻԿ ԻՍԱԳԱԿՅԱՆ

Երեւանյան դրվագներ

հարկում գտնվում էր Եշանավոր ղոճչիկանոցը: Եվ այդ ճայթից, զննե մեկ հայաց՝ հետաքրքրությունից դրված, պցել են երեանյան «Արխտակ տան» ուղղությամբ: Ուղիղ 17 տարի եղել է մի վայր քաղաքի կենտրոնում, որտեղից 99% երեանցիների համոզաճաճ էղել են այն ցուցութերը, կանոնները, որոնցով ուղղորդվել ու աղբել է քաղաքը: Տաճ հետեւ կույսոյնը ավելի քարհանաց տասերազմի տարիներին: Հայու տաել, տան տերը, իր ասկես բռավորության հաճածայց, երբեմն լայն խնջույքներ, ճնիս ընդունելություններ չի անցկացնել իր հստավայրում: Եվ որա հաճար նրա երկայն հասակը, միշտ ծիգ, առանց ավելորդ քաշի կազմվածքով շատ լավ էր դիտվում, որդեռ ոչ շարքային անձնավորություն: Այս է նրան առանձնացնում էր իր ցնիոր յուրայիններից:

Պատերազմի տարիներին հենց
այդ «Սովորակ տան» էին հյու-
րօնակալուն Մոսկվայից ճի քանի
որով կամ ժամով Հայաստան ժա-
մանած կուսակցական կամ ռազ-
մական բարձրադիր ղեկավարներ:
Ով, երբ Եկապ, ինչու Եկապ եւ երբ
գնաց՝ գիտեր ճիայց ինքը Հարու-
թյուններ:

Հարկ է ասել նաեւ, որ տարիների հետ Հարությունը ոչ տունը մեծացրեց, ոչ է շինության կից տարածքը, թե՛ւ կարող էր ընդառանակի միջնեւ Սննդնենսի բարձութենքը: Նա բավարարվել է եղածով: Փոխարեցն ունեցել է մի մշտական միտում՝ հարստացնել նոր տեսակի հազվագյուտ ծառերով ու ծաղկեներով տամ ազից, ունենալ իր հաճար սիրելի անկյուններ, ուր, ինչողև ասում է լեզենդը, սիրել է մամեր առանձնանալ. միայնակ մնալ, մտածել, թե ինչ է կատարվում եւ, ճանանականդ, կատարելու այս բարձր սրբահատ դպրությունը այն կողմէ: «Ալիբասակ տուն» եւ, ինչուն բարձրալեն աճողոքը, դաշարումից դաշտավաճառք էր Վստահելի դպրություն, որը կտրում էր օրան կյանքի ոչ շատ որրախ, ոչ շատ տխուր հոգւերից: Պարիստը տալիս էր կայունության զգացողություն, թե՛ւ կանցնեն օրեր եւ բանաստեղծութին կատեր. «Նա իր ժողովորից ճեկուսացել էր դպրություն...»:

Հարությունը

17 տարի այդ շենքը տիրել է Երկրին, տիրել նույնաց խորհրդավոր ու շղարշով ծածկված ճենով, որքան որ անմատչելի ու անհմանալի էր նրա տերը: Ընդհանուր առնաճը այդ ճարոր, որ ստալինյան շրջանի մոտ վերջին երկու տասնամյակերին դեկավարել է Խայստանը, վաստ ճարոր չի եղել: Նա չի իրականացրել մասսայական գնդակահարություններ, չի եղել առնաճը նեղակոր հազարավոր ճարդկանց ձերբակալությունների մեջ, չի կազմակերպել դատական որոշեմներ ու անմեր ճարդկանց ձերբակալություններ: Նա եկավ Խայստան, 1937թվի սեպտեմբերին, Բերիայի որոշմաճը: 1937թ. սեպտեմբերին, երբ Երևանի ԿԿ-ի բանուում տանջանա էին անոն Երևան Չարենցին, ձերբակալեցին կարելիք Չարենցին, բռնագրավեցին եւ ոչ օշագրին լուսու ճենագրերը: Պատասխան էն ու եղան նաև նրան

տացած են, որ եթև ան պող
Հարեցն կարդացած լիներ, աղաս
մի Ծորման թժիկ լուղարկած կի-
ներ խոշանազվող դրենի խոյցը,
բայց ո՞ր լեզվով կարդար, եթև
Յարությունով հայերեն զգիտեր:
Եվ թողեց ճեկին, որն իր թե՛ սկզ-

թե՛ կյանքի անցած ճանապարհով հազար անգամ ավելի կոճունաստ էր, քան ինքը՝ թեկավան կալվածատերի որդին։ Ուրիշ զոհերի ճամփն էլ չեն խոսում... Եւ հենց օրս ղեկավարության օրոք տեղի ունեցած 1949 թվականի հազարավոր ճարտկանց արսորդ դեմք Ալբայի եղիքաճանապարհության մասին եղանակը մոռուրդի հետ, Օրա լուսանկարը հայաստանյան թթվաբերություն երեսուն էր տարին ճիշճան երկու տարի առաջ ամենը, ինչ Շահնակուն էր ստալինյան բոնությունը Եւ «կարծիր տեղորի» տարիներ եղան Օրս գահակալության օրոք։ Հարությունով բացարձակ չեր շփվում մոռուրդի հետ, Օրա լուսանկարը հայաստանյան թթվաբերություն երեսուն էր տարին ճիշճան երկու անգամ Ծոյենքերի 7-ի եւ ճիշճան 1-ի օրերին։ Եթե տղագրվուն էր Հայաստանի ղեկավարության լուսանկարը, շքերթի օրերին, ճիշճունը ճարդիկ լայնեղո շյամամեթով եւ երկար վերարկուներով կանգնած էին Իրադարձությունների մեջ բարձրադիր արձանի տակ, հայ վարդեսների կառուցած անձնությունուն, Ծնանը չունեցող դատվանդամին։ Դա Ծոյենքերի 7-ը է, եւ առանց վերարկուների ճիշճան 1-ին։ Կենտրոնուն ճիշճան Հարությունովն էր՝ բավական գեղեցիկ, կիրա դեմքով, բայց երբեմն չիր տեսնի Օրան մղտալիս։ Պես, ասեօք, մղտալու ինչ ուներ նա, եւ դա ինքը ամենքից լավ գիտեր։ Չա, մեկ է տղագրվուն էր Օրա լուսանկարը Կենտրոնի համագումարի կամ կարելու լեշնունի ճամանակը, որինս օրենքը Օրա եղույթը դարձնակող էղուն։ Ել ուրիշ որտեղ տեսներ Օրան մղուրկորդը։ Մարդու մոտ չեր գալիս եւ ճարդու շեր ընդունում։

...Չե՞ն որ Հաս ստվարական ճահկանցոցն չեղուի է, որ այնքան ցած իշխելու է իրեն դարձամբ թառյ տար, որ իր թանկ ժամանակից (որը դատկանում էր սուսկ իր կենսկունական շրջապատի երեւելիներից) դոդեներ շռայիկ եւ հատկացներ հայ նտավորականության սերուցքի վերոհիշյալ անձերից որեւէ ճեկիզ: Նա սոսկ դեւոր է բարեւեր,

չ, որ եղել էին տարսության այն կողմանը, հյուրօնների պահը այդ եզակի հնով տաճք, գրասներ զարմանալի գեղեցիկ այգինվ, որի հեղինակը Շոյշ-ութեա Գրիգոր Արտեմիշն էր: Նա առաջնային սեր է վայելել այդ այգու հանդեղ, իր բնուրությամբ եղ ար-պես բոլոր տնօւիները, հատուկ մթիւնիքի եւ Բայրութի բուսաբանական այգիներից էկուսոնիկ ծառատանական սեր եւ ծաղկիներ են բժիշկներ: Յաջախալի է, որ ճարդը սիրել է ծաղիկներ: Ծրա օրոր երեսաց հրոր կանաչաղատվեց, քաղաքուն շատ գեղեցիկ այգիներ ու տրուակներ կիմնացեցին: Խիստ կանաչ ծառերով եր շրջադարձված եւ ճեր Պիռոստեկոտ, եւ Արովյան փողոցը, Բաղրամյանը, Լեհինը, Օքչոնիկինեն, Միկոյանը, Կիրովը, Սոսկովյանը, Ավերովյանը, Գնուցին, Նալբանդյանը, Ալավերդյանը, Ամիրյանը, Մարքսի փողոցը: Ի դեռ, այդ փողոցներն եւ աճվանվել են Ծրա կամքով, Ծրա ճաշակով: Պատկերացնում եք, հանարժ զարթին Ջարությունով եւ ի հմանա, որ Ստային դրույթեկոտ կոչվուն է Մեսրոպ Մաշտոցի աճվաճք, իսկ Օքչոնիկինեն՝ Արշակունյաց, Կարմիր քանակի փողոցը՝ Գրիգոր Լուսավորչի, Մարքսի խորենացու, Ալավերդյանը՝ Արամի աճունով: Այս վերջին երկուսը, գլուխ կոստի, շի իմանա, թե ուժեր են...

Իշու ուսանուած եմ ու կպատճի եմ...
Իշու ուղարկուած եմ ենթի կամ ավելի
ինչս՝ ճաշակի կցիքը կա թե
Պրոսուեկտի, թե ողջ Երևանի
վրա: Եկ հարկ է ասել, որ նա
ճաշակով ճարդ էր, որ թեղետ
իշխանության եկավ մեծն Թա-
նանյանի ճահից հետո, սակայն
Երևանը այմօտս կառուցեց, որ
շաղավարեց թաճանյանական
նախագիծը:

Հարությունովը շատ էր սիրու 4-5 հարկանի տուֆակերտ, ազգային օրորու ոնի, ճարտարապետական առանձնահատուկ լուծում ունեցող բնակելի շենքեր կառուցել։ Այս հիշենք մի քանի տուն Պրո-